

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. VI. Ob negatam exauditionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

§. VI.

Tentatio VI. ex negata exauditione.

XXXVIII. **B**irgitta Vidua gravibus morbis, aliisque
miserijs oppressa, longo tempore libe-
rationem à DEO ferventissimè petijt, nec tamen ul-
lam relevationem impetravit; quam ob causam gra-
vissimè tentata, & propè ad desperationem redacta
est, maximè cùm gravissimos quosque Peccatores à
DEO exaudiri quotidie advertat. Quæritur, quomo-
do contra tentationem ejusmodi roborare eam oporteat?

Responsio.

XXXIX. Inprimis illam hortetur, ut seipsam
examinet, an non causam & obicem posuerit tali ex-
auditioni, peccatum scilicet grave necdum expiatum,
ita ut verè de ipsa dici possit illud Thren. 3. *Opposui-
sti nubem tibi, ne transeat oratio.* Hanc enim nubem
esse peccatum, jam pridem cæcus ille Evangelicus
Jo. 9. testatus est dicens: *scimus, quia peccatores
DEVS non audit, sed si quis DEI cultor est, hunc ex-
audit.* id quod S. Gregorius in Pastor. confirmans
ait: *cùm is, qui displicet, ad intercedendum mittitur,
irati animus ad deteriora provocatur.* Nec mirum;
quis enim exaudiat Inimicum Amici sanguine fœda-
tas manus portigentem; quantò minùs ergo DEUS
preces audiet, si Peccator Christi Filij sui sanguine con-
spersas manus attollat. Hinc Isaïæ c. 59. dicitur: *Ec-
ce non est abbreviata manus Domini, ut salvare ne-
queat, neque aggravata est auris ejus, ut non exaudiat;
sed iniquitates vestra dividerunt inter vos & DEVM*

vestrum, & peccata vestra absconderunt faciem ejus a vobis, ne exaudiret; manus enim vestra polluta sunt sanguine, & digiti vestri iniquitate.

XL. Secundò illam pariter jubeat considerare, an non fortassis tepidè admodum, & irreverente cum varijs distractionibus petièrit à DEO optatas gratias; verè enim magnam injuriam facio DEO, inquit S. Bernardus l. de anim. c. 8. cum illum precor ut meam precem audiat, quam ego ipse non audio. Deprecor illum, ut mihi intendat, ego verò nec mihi nec illi intendo. Unde meritò hortatur l. 4. epist. Omnes homines sunt ita affecti, ut illis studeant & optulari, & attendere, quos viderint nequaquam dormientes, neque ignavia deditos, sed qui ipsi se preparant, & instruunt, & prompti sunt ad officij partes peragendas. Quà igitur fronte tu postulare audes, ut dum ipse dormis, nullaque salutis tue curà tangeris, superabile auxilium caeleste ad te advolet, cumque frustratus fueris, agrè fers? Præcedant itaque ea, quæ à te exiguntur, & tunc demum ea, quæ sunt auxilij vini, subsequantur.

XLI. Tertiò jubeat considerare, an non malo quidpiam petièrit; sic enim mirari non deberet, si non exaudiat, sed potiùs audire S. Jacobum c. 4. monentem: *Petitis, & non accipitis, eò quòd malè petatis, ut in concupiscentijs vestris insumatis.* Unde meritò Hugo Carthusianus gravem hanc impudentiam vocat, atque adèò indignam, ut exaudiat. Cum rogas DEVM, inquit, ut non auferat tibi aliquid, cum inhaesisti cupidè, ita est ac si mulier à viro suo in ipso adulterio deprehensa, cum debeat petere veniam criminis, roget potiùs, ne interrumpat ei ipsius adulterij voluptatem.

tum. Non satis tibi est fornicari à DEO, nisi ipsum
 ad hoc inclines, ut ea, quibus corrumpere fruendo, au-
 geat, conseruet, & coaptet, id est, formam corporum,
 sapes, & colores. Quae est adeò impudens mulier, quae
 dicat viro suo. Quere mihi illum aut illum, cum quo
 dormiam, quia mihi placuit plùs, quàm tu, alioqui non
 quiescam? tu tamen facis hoc viro tuo, id est, Domi-
 no, cum prater ipsum aliquid diligens, id ipsum ab eo
 petis? Cum dicis DEO: da mihi hoc aut illud, hoc est
 dicere: da mihi, in quo te offendam, & à te forni-
 cer; cum enim aliquid aliud ab eo, quàm ipsum petis,
 ipsa petitione tuâ reatum ei tuum & fornicationem ab
 eo ostendis, & nescis. Misericors vindicta, si Sponsus
 Sponsam suam adulteram deprehendens, ea tantùm sub-
 trahit illi, cum quibus fornicabatur: quàm verò inve-
 recunda & inverecunda est ipsa, si ad injuriam hoc
 accipiat? Alij id ipsum Medici exemplo ostendunt,
 qui, ut Isidorus loquitur, sæpe non exaudit ad vo-
 tum, ut exaudiat ad sanitatem. Unde præclarè S.
 Augustinus in ps. 144. sic loquitur: Si verè DEVM
 invocasti, certus esto, quia id fortè, quod volebas tem-
 poraliter, ideo non dedit, quia tibi non proderat. Ædi-
 ficetur in hoc cor vestrum, Fratres, cor Christianum,
 cor fidele, ne incipiatis tristes facti, veluti fraudati desi-
 derijs vestris ire in indignationem contra DEVM: non
 expedit adversùs stimulum calcitrare. Recurrite ad
 scripturas. Exauditur diabolus, & non exauditur A-
 postolus. Exaudivit eum, quem disponebat damnare,
 & non exaudivit eum, quem volebat salvare; nam æ-
 ger petit multa à Medico, non dat Medicus: non exau-
 dit ad voluntatem, ut exaudiat ad sanitatem. Ergo
 Medicum tuum pone DEVM, pete ab illo salutem, &
 salus

salus tua erit. Vis, ut det se tibi? quòd si quid vult habere, non vult ipse, ut habeas, ut se tibi det. Impedimenta remove, ut intret ad te. DEVS etsi voluntati nostra non dat, saluti dat. Tu cum patientia salutem expecta: quibus te medicamentis curet, ille novit. Tu tibi aegritudinem comparasti peccando, ille venit non solum fovere, sed & secare, & urere.

XLII. Quartò ostendat illi, quàm pronus sit Deus ad dandum, quod petitur, ita ut, quemadmodum S. Chrysostomus loquitur, non minùs cupiat implere vota hominum, quàm Mulier gravida effundere foetum suum; unde tam sollicitè temper hortatus est ad petendum: *Petite, & accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum.* Jo. 16. Et iterum: *Quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam:* ut adedò intrepidè & indubitanter ausus sit dicere Siracides c. 2. *Qui invocavit eum, & despexit illum?* quod ipsum confirmans S. Bernardus l. 4. in quadr. *quæ fidelis, inquit, & humilis, & fervens oratio fuerit, coelum sine dubio penetrabit, unde certum est, quòd vacua redire non poterit.* Nam, ut idem l. 6. de anim. c. 6. ait, *unum è duobus indubitanter sperare debemus, quoniam aut dabit nobis, quod petimus, aut quod nobis noverit esse utilius.* Noli ergo vilipendere orationem tuam, quoniam ille, ad quem oras, non vilipendit illam, sed atequam egrediatur de ore tuo, ipse scribi eam jubet in libro suo.

XLIII. Quintò suggerat illi verissimam & saluberrimam S. Augustini super ps. 65. sententiam: *Ne deficias in oratione, DEVS, quod concessurus est, etsi deferserit, non aufert.* Non levitate utitur, qui promissum non facile de sententia movetur, quòd promissum, est fixum: fallere

fallere non potest; habet, unde faciat. Vult tamen, ut S. Gregorius ho. 1. in Evangel. testatur, rogari, vult cogi, vult quadam importunitate vinci: ideo tibi dicitur: Regnum calorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Esto igitur sedulus in oratione, esto in precibus importunus: cave, ne ab oratione deficias. Si dissimulat audire, quem rogas, esto raptor, ut regnum Calorum accipias. Esto violentus, ut vim inferas ipsis etiam cœlis. Bona violentia, quâ DEVS non offenditur sed placatur: proximus non laditur, sed iuvatur: peccatum minuitur, non multiplicatur. Bona, inquam, violentia, quâ non lucrum queritur citò periturum, sed regnum acquiritur sine fine mansurum: Quod egregiè confirmans Gillibertus l. 6. in Cant. sic loquitur: Pertinax oratio pertingit ad finem. Etsi tibi in initijs sicca, & velut Saxea videatur, oleum tamen gratiarum de hoc durissimo Saxo, modo perseveres, modò te longior mora non dissolvat, modò tua vota dilatione non lentescant. Cave, ne illud tibi de Evangelio impropereetur: sic non potuisti unâ horâ vigilare mecum? Quòd si torpor abest, vide, ne dilationis tœdium te fatiget, & desiderium tuum infringat. Vtrobique reatus est, si sit anima vel in postulatione remissa vel deficiens in expectatione.

XLIV. Sextò denique eidem ostendat, mirari, aut ægrè ferre eam non debere, quòd DEUS malos præ ipsa exaudiat; hoc enim in pœnam & damnationem eorum facit, uti S. Augustinus tr. 6. in Ep. Jo. 1. c. 3. docet, dum ait: Multi dati sunt in manus suas malo suo, de quibus dicit Apostolus: Tradidit eos DEVS in desideria cordis eorum. Quod ipsum in Pl. 144. præclare confirmat varijs exemplis, dum ait: Non iniustum aliquid petebat Apostolus, quando rogabat, ne aufer-

aufferretur ab eo stimulus carnis, Angelus Satana, & tamen rogavit, & non accepit, quia tempus adhuc erat exercenda infirmitatis. Petiit Job tentandum Diabolus, & accepit. Attendite, Fratres mei, magnum Mysterium discendum, repetendum, tenendum animo, nunquam obliviscendum propter abundantiam in hoc seculo. Quid dicam? revera comparandus Apostolus Diabolo? Apostolus rogat, & non accipit. Diabolus petit, & accipit. Sed non accepit Apostolus propter perfectionem suam, accepit Diabolus ob damnationem suam. Denique ipse Job accepit sanitatem in opportunitate; dilatus est enim, ut probaretur, & diu sedens in pulvere, & rogabat DEVM, ut auferrentur ab eo ista, & DEVS non auferabat. Citius Diabolum exaudit, ad eum tentandum? quam ipsum Jobum ad Sanandum, ideo concessus est iste tentandus, ut eo probato esset cruciandus. Discite ergo non murmurare adversus DEVM &c.

§. VII.

Tentatio VII. circa illusiones in oratione.

XLV. **A**lipius Novitius audiens, Dæmonem nulli ferè rei, quam orationi magis insidiari, atque adedè varijs illusionibus fructum illius impediri conari, vehementer timet, ne & sibi similibus tentationibus imponat ille Veterator; quare tentationem hanc suam, sollicitudinemque Confessario suo aperit, & contra ejusmodi illusiones instrui, & armari petit. Quæritur, quomodo id præstare debeat Confessarius.

Responsio.

XLVI. Inprimis illi significet, varias quidem esse illo-